

Brudevielsen 1702 i Vævlinge Kirke.

Af *Hans Knudsen*.

Hvad der foran er berettet om den Vielse, Sognepræsten Anders Holm skal have foretaget den 4. December 1702, lyder saare dunkelt, men af den gejstlige Justitsprotokol for Skovby Herred fremgaar det dog, at det her drejer sig om en Episode i den mangeaarige Familiestrid mellem Grev Vilhelm Frederik Wedell til Wedellsborg og hans Søn Grev Hannibal Wedell, da Amtmand i Assens og Hingsavls Amter.

Justitsprotokollen beretter, at Provsteretten holdtes 24. Januar 1703 i Bogense Kirkes Vaabenhus af Provsten Mester Anders Cheldorph med tvende tiltagne Assessorer Knud Krag, Sognepræst til Sønderse, og Knud Klarskov, Kapellan i Bogense. For Retten mødte Monsr. Gregers Hansen af Odense som Fuldmægtig for hans højgrevelige Naade Grev Vilhelm Frederik Wedell og havde ved skriftlig Stævning indkaldt den højædle og velbaarne Grev Hannibal af Wedell med trende hans Betjente „imod Vidnesbyrds Paahør et Forbud hans højgrevelige Naade Grev Hannibal hans Fader angaaende, hans Copulation med videre dens Indhold, som for Retten blev læst og paaskrevet og i Akten indført.“

Desværre er denne Stævning kun indført i Akten, som er blevet udstedt om denne Retsforhandling, men ikke i Protokollen, og det samme gælder Indlæggene fra den anden Side.

For Grev Hannibal mødte Johan Clausen af Lillebæk, og det ser ud til, at han har protesteret mod denne Stævning og begæret Provsterettens Kendelse herom. „Imod dette Johan Clausens vidtløftige fremlagte svarede Gregers Hansen, at det ikke skal befindes, at Hr. Grev Hannibal udi den producerede Stævning i ringeste er bleven graveret, mens Monsr. Gregers Hansen aleneste derudi hensigter efter høj- og velbaarne Vilhelm Frederik Greve af Wedell hans Begæring at bevisliggøre den Tort, som Hr. Greven er sket, da han allerede var kommen til Vævlinge Kirke i Tanke at lade sig copulere, hvorledes ermeldte Hr. Grev Hannibal von Wedell hans Folk samme Tid til Præsten er ankommen. Paa hvad Maade og med hvad Ord, at Johan Clausen nu vil besmykke det paa en anden Maade og formene, at det ikke skulde være et Forbud, skal vel Vidnesbyrdene anderledes forklare, og er dette mærkeligt, at han vil hentyde Vidnesbyrdene skulle være Angivere, saa skal det ikke saaledes befindes, i Henseende da samme Forbud skete, skal bevisliggøres, at Sognepræsten Hr. Christen Andersen indtog tvende Personer for at høre de udskikkede deres Forretning. Hvem nu Johan Clausen af disse

trende vil navngive at være Angivere, faar han nu at forklare, og som Hr. Greven ej forlanger andet end Sandheds Udsigelse, hvorledes ved samme Forbud er passeret, saa formoder han Vidnesbyrdene hannem ikke bliver nægtet.“

Grev Hannibals Sagfører Johan Clausen henholdt sig til sit tidligere Indlæg og Protest, og han fik Provsteretten paa sin Side, der under Paaberaabelse af Grevernes Privilegier og Bestemmelsen i Danske Lovs 1—2—12, at Grever og Friherrer alene kan indstævnes for Højesteret, nægtede Sagens Fremme og henviste de stridende Parter til deres rette Forum.

Den ældre Grev Wedell var 62 Aar gammel i 1702, saa det var ikke mærkeligt, at Sønnen ugerne saa ham indtræde i et nyt Ægteskab, men hans Forsøg paa at hindre det ved et „Forbud“ var altsaa ikke faldet heldigt ud.

At dette Drama kom til at udspilles i Vævløng, kan forklares derved, at den gamle Greve ogsaa var Ejer af Rugaard i dette Sogn og i den Egenskab kunde kalde Christen Holm sin Sognepræst. Bruden var den trediveaarige Hedevig Magdalene v. Dankwart, Datter af Oberstløjtnant v. Dankwart og Anna v. d. Wisch, og deres indbyrdes store Kærlighed var allerede bevist ved en Datter Wilhelmine Frederikkes Fødsel den 6. Februar 1697. Den unge Grevinde blev dog allerede Enke i 1706 og maatte straks derefter føre en Proces for Højesteret mod sin uforsonlige 12 Aar ældre Stifsøn, der kun paa denne Maade kunde bringes til at udføre de Dispositioner til Fordel for hende og Datteren, som hans Fader havde truffet. Han døde dog allerede i 1708 paa Wedellsborg, mens hun uden at indgaa noget nyt Ægteskab levede lige til 1735.

Tilføjelser til „Aarbog for Historisk Samfund“

Side 46:

1930

„Blandt de Soldater, som faldt ved Isted 25. Juli 1850, var ogsaa Dragon Rasmus Jørgensen (Dreslette).“

Under 1864:

„Hans Rasmussen (Dreslette), død paa Kronborg Lazaret.“

Ovenstaaende er mig meddelt af Hr. Lærer L. P. Pedersen, Thorørhuse Skole. De to Soldaters Navne er ikke medtaget i: „Cohen, De faldnes Minde“.

Side 35:

1931

„Lærer P. Pedersen var Førstelærer ved Vestre Skole og Organist ved Sønderby Kirke fra 1913—1926.“

J. C. A. Carlsen-Skiødt.